

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **P.** so sídlom vo V., IČO: X., proti povinnej **A.**, bývajúcej v P., o vymoženie 2 919,07€ s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 0 Er 85/1997, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2011 sp. zn. 19 CoE 191/2011, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e.**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením z 18. novembra 2010 č.k. 0 Er 85/1997-298 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie povinnej uznesením z 30. novembra 2011 sp. zn. 19 CoE 191/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie (č.l. 331 spisu), ktoré dopĺňovala podaniami z 30. marca 2012 – č.l. 333 spisu, z 15. júna 2012 – č.l. 375 spisu, zo 14. júna 2012 – č.l. 376 spisu, z 29. septembra 2012 – č.l. 398 spisu, z 30. septembra 2012 – č.l. 407 spisu, z 19. októbra 2012 – č.l. 415 spisu, z 25. februára 2013- č.l. 421 spisu, z 12. októbra 2014 – č.l. 450 a 451 spisu.

Okresný súd Prievidza výzvou z 11. júna 2012 (č.l. 374 spisu) poučil dovolateľku podľa §241 ods. 1 O.s.p. o tom, že musí byť v dovolacom konaní zastúpená advokátom, pokiaľ sama nemá právnické vzdelanie alebo jej zamestnanec, ktorý za ňu koná. Zároveň ju s jej žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní odkázal v zmysle § 30

O.s.p. na Centrum právnej pomoci (ďalej len „Centrum“). Dovolateľku v lehote 30 dní vyzval, aby súdu oznámila, či sa so žiadosťou obrátila na Centrum, alebo si zvolila advokát na zastupovanie v tomto dovolacom konaní s tým, že pokiaľ dovolateľka nebude v dovolacom konaní zastúpená advokátom, súd dovolacie konanie zastaví. Z doručenky do vlastných rúk vyplýva, že dovolateľka výzvu prevzala 14. júna 2012 (č. l. 374 spisu).

Ako vyplýva z oznámení Centra z 19. septembra 2013 a z 15. októbra 2013 (viď č.l. 436 a č.l. 438 spisu), povinnej nebol Centrom priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Dovolanie povinnej síce doplnil advokát J. podaním z 25. februára 2013 (č.l. 421 spisu), s jeho zastupovaním v dovolacom konaní však povinná vyslovila nesúhlas (výpoveď plnomocenstva – č.l. 325 spisu), nesúhlasila ani s podaním z 25. februára 2013 (dopĺňujúcim pôvodné dovolanie), ktoré v jej mene podal J. (viď podanie z 12. októbra 2014 - č.l. 451 spisu). Z uvedeného dôvodu vzťah zmluvného zastúpenia advokátom pre dovolacie konanie v takomto prípade nevznikol (§ 23 a § 31 Občianskeho zákonníka). Zastúpenie nemôže vzniknúť alebo trvať, pokiaľ zastúpený má výhrady k zvolenému alebo ustanovenému zástupcovi, pre ktoré kategoricky odmieta byť týmto zástupcom zastúpený. Účastník konania sa môže svojho práva na právnu pomoc i vzdať (vigilantibus iura scripta sunt). Ústavnému právu (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc, zodpovedá povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní využíval právnu pomoc. Dovolateľke bol vytvorený dostatočný vecný i časový priestor, aby v prípade náležitej procesnej aktivity sa mohla účinným spôsobom domôcť ochrany svojich práv.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) vzal na zreteľ, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

Dovolateľka napriek výzve súdu, ktorú osobne prevzala, v stanovenej lehote ani do rozhodnutia dovolacieho súdu v tejto veci neodstránila nedostatok podania (dovolania) – nepreukázala, že je v dovolacom konaní zastúpená advokátom, nepreukázala, že sama má

právnické vzdelanie alebo, že jej Centrum pre toto dovolacie konanie priznalo nárok na právnu pomoc.

V dôsledku toho zostal nedostatok vyššie uvedenej osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na to dovolacie konanie zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

Povinná z procesného hľadiska zavinila, že konanie o jej dovolaní bolo zastavené, preto oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.); dovolací súd jej však nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2015

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková